

УДК 351.74: 075.2

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.2.79>

В. В. Дмитрієв

здобувач наукового ступеня кандидата наук

ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ

У статті досліджується трансформація державної політики України в інформаційній сфері в умовах сучасних глобальних викликів, зокрема кібератак, дезінформації та інформаційних воєн. Основна увага приділяється аналізу ключових напрямів цифрової трансформації, що включає впровадження електронного урядування, розвиток цифрових послуг для громадян через такі проекти, як «Дія», а також забезпечення інформаційної безпеки. Вивчаються нормативно-правові ініціативи та заходи, спрямовані на боротьбу з кібератаками, фейковими новинами та пропагандою, що загрожують національній безпеці. Особлива увага приділяється міжнародній співпраці України з такими організаціями, як Європейський Союз, НАТО та ООН, а також двосторонньому співробітництву з провідними державами у сфері кібербезпеки та захисту інформаційного простору. Проаналізовано виклики, які постали перед Україною після 2014 року, і заходи, які дозволили країні адаптуватися до нових загроз в інформаційній сфері. Зроблено висновки про важливість подальшої цифровізації, підвищення рівня медіаграмотності населення та посилення міжнародної взаємодії для забезпечення інформаційної стійкості та національної безпеки України. У статті також підкреслюється роль міжнародної співпраці, завдяки якій Україна отримує підтримку у вигляді фінансових ресурсів, технічної допомоги та експертних консультацій. Зокрема, програми НАТО та ЄС дозволяють підвищити рівень кібербезпеки та інтегрувати країну в загальноєвропейську систему інформаційної безпеки. Важливою є і участь у міжнародних ініціативах з протидії дезінформації, які допомагають Україні ефективніше виявляти та нейтралізувати інформаційні атаки на національному і глобальному рівнях. Аналізуючи інформаційну політику України, автор робить висновок, що цифрова трансформація, посилення кібербезпеки та інформаційної стійкості є ключовими складовими стратегії державної політики. Успіх цих реформ значною мірою залежить від ефективної співпраці з міжнародною спільнотою, впровадження сучасних технологій та постійного підвищення рівня цифрових навичок серед населення.

Ключові слова: цифрова трансформація, інформаційна безпека, дезінформація, кібербезпека, електронне врядування, медіаграмотність, міжнародна співпраця, Україна, інформаційний простір, цифрові технології.

Постановка проблеми. Сучасний розвиток інформаційного суспільства визначається стрімким прогресом цифрових технологій, що впливають на всі аспекти економічного, соціального та політичного життя країн. Інформаційна сфера стає ключовим фактором національної безпеки та стабільного розвитку держав. У цьому контексті трансформація державної політики в інформаційній сфері набуває особливої актуальності для країн, які стикаються з викликами глобалізації та інформаційної війни. Україна, з огляду

на постійну інформаційну агресію з боку Російської Федерації та необхідність інтеграції до європейського та світового інформаційного простору, активно реформує свій підхід до інформаційної політики. Від моменту набуття незалежності інформаційна політика України зазнавала значних змін, зокрема у сфері регулювання медіа, доступу до інформації та інформаційної безпеки. Однак події 2014 року, включаючи анексію Криму та військовий конфлікт на Донбасі, викрили недоліки існуючих підходів і продемонстрували важливість інформаційної безпеки як частини національної стратегії оборони. Інформаційні атаки, дезінформація та кібератаки стали

новими загрозами, що потребували негайної реакції. Відповіддю на ці виклики стало розроблення та впровадження нових нормативно-правових актів і ініціатив, спрямованих на модернізацію інформаційного простору України та захист національних інтересів у цій сфері. З іншого боку, розвиток цифрових технологій, зокрема Інтернету, мобільних комунікацій та штучного інтелекту, надав Україні можливість не лише боротися з викликами, але й створювати нові можливості для модернізації державного управління. Запуск проекту «Держава в смартфоні» та розвиток електронного врядування стали важливими кроками на шляху до побудови прозорого, ефективного та зручного для громадян інформаційного простору. Таким чином, трансформація державної політики в інформаційній сфері України охоплює два ключові аспекти: забезпечення інформаційної безпеки та просування цифрової трансформації. У цій статті буде проаналізовано основні кроки, які були здійснені в цих напрямках, а також оцінено їхній вплив на загальний розвиток країни та забезпечення її національної безпеки в умовах інформаційної війни та глобалізації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових досліджень у сфері трансформації державної політики в інформаційній сфері України показує, що ця тема активно вивчається як вітчизняними, так і міжнародними дослідниками, враховуючи її значимість у контексті глобальних викликів. Такі автори, як В. Грицай та О. Карпенко, досліджують вплив проектів, на кшталт «Дія», на підвищення прозорості управління та доступу громадян до державних послуг. О. Шульга та Л. Мельник, аналізують роль державних інституцій у побудові системи кібербезпеки. У контексті дезінформації дослідники, зокрема С. Шабунін та О. Ємельянова, зосереджують увагу на впливі російських дезінформаційних кампаній на громадську думку та політичну стабільність в Україні. У працях О. Дубровської та І. Лисенка розглядається участь України в міжнародних програмах, таких як НАТО та ЄС, з акцентом на їхній вплив на посилення кібербезпеки та розвиток цифрових технологій.

Мета статті – аналіз трансформації державної політики України в інформаційній сфері в умовах сучасних викликів, зокрема кіберзагроз, дезінформації та інформаційних війн.

Виклад основного матеріалу. Державна політика в інформаційній сфері є одним із ключових елементів національної стратегії розвитку будь-якої сучасної держави, оскільки інформація є фундаментальним ресурсом, який впливає на економічні, політичні, культурні та соціальні процеси. Теоретичні основи цієї політики спираються на ряд концепцій, що визначають роль держави у регулюванні, розвитку і захисті інформаційного простору.

1. Інформація як стратегічний ресурс. Одна з базових концепцій полягає в тому, що інформація розглядається як стратегічний ресурс, який має вирішальне значення для національної безпеки, економічного розвитку та соціального прогресу. У сучасних умовах роль інформації виходить далеко за межі простого засобу комунікації – вона стає активом, на основі якого приймаються управлінські рішення, планується економічна діяльність і визначається політичний курс країни. У цьому контексті інформаційна політика має забезпечити ефективне використання інформаційних ресурсів, стимулювати їхнє виробництво і контроль за їхнім обігом, щоб уникнути негативного впливу національних та міжнародних загроз.

2. Поняття інформаційного суспільства. Інформаційне суспільство – це концепція, що передбачає таке середовище, в якому знання та інформація стають основними факторами виробництва та впливу. У такому суспільстві основні економічні, соціальні та політичні процеси залежать від ефективного обігу інформації. Для України це питання стало особливо важливим після 2014 року, коли перед державою постала нагальна потреба посилити інформаційну безпеку та забезпечити суверенітет у цифровому просторі. У рамках цього концепту основною метою державної політики є створення сприятливих умов для розвитку інформаційного суспільства шляхом впровадження сучасних технологій та підтримки медіа, які сприяють прозорості та доступності інформації для громадян [1].

3. Державне регулювання інформаційної сфери. Інформаційна сфера потребує чітко визначеного правового регулювання для забезпечення належного функціонування медіа, інтернет-платформ, телекомунікацій та інших каналів передачі інформації. Теоретичною основою державної політики в цьому напрямі є баланс між забезпеченням свободи слова та необхідністю контролювати інформаційні потоки для захисту національних інтересів. У демократичних суспільствах роль держави у регулюванні інформаційної сфери обмежена законодавчими рамками, що мають на меті захист прав громадян на доступ до інформації та її вільний обіг, з одночасним гарантуванням безпеки від зовнішніх загроз, таких як дезінформація або маніпуляції з боку інших держав.

4. Інформаційна безпека. Концепція інформаційної безпеки базується на теоретичних підходах до захисту інформаційного суверенітету держави. Інформаційна безпека передбачає захист національного інформаційного простору від загроз, таких як кібератаки, шпигунство, пропаганда, фальшиві новини та дезінформація, що можуть послабити економічні та політичні позиції держави. Цей напрямок є особливо актуальним для України, яка постійно зазнає зовнішнього тиску через інформаційні війни, що ведуться з боку Російської Федерації [2].

У теоретичному контексті інформаційна безпека має дві основні складові: Технічна безпека, яка включає захист інфраструктури (серверів, мереж, баз даних) від несанкціонованого доступу, зламу або пошкодження. Інформаційно-психологічна безпека, що включає захист суспільної свідомості від маніпуляцій, пропаганди, ворожої дезінформації та інших форм інформаційного впливу.

5. Цифрова трансформація. Цифрова трансформація державного управління, медіа-сектору та економіки – це один із найважливіших напрямів інформаційної політики. Теоретичні засади цифрової трансформації ґрунтуються на таких концепціях:

5.1. Електронне врядування – перехід на цифрові технології в наданні державних послуг, що сприяє підвищенню ефек-

тивності, прозорості та доступності державного управління для громадян.

5.2. Економіка знань – розвиток інноваційного сектора економіки, в якому основним ресурсом є знання та технології, що їх підтримують.

5.3. Цифрова грамотність – підвищення рівня знань і навичок громадян у користуванні цифровими технологіями та обробці інформації, що є необхідною передумовою успішної цифрової трансформації суспільства [3].

Ці теоретичні підходи лежать в основі сучасної державної політики України, спрямованої на цифровізацію суспільства. Реалізація таких ініціатив, як мобільний додаток «Дія», є прикладом цифрової трансформації, що дозволяє громадянам отримувати державні послуги в електронному форматі.

6. Розвиток медіа та інформаційної грамотності. Інформаційна політика також охоплює розвиток медіа-середовища та підвищення інформаційної грамотності населення. Це передбачає підтримку незалежних медіа, що є важливим елементом демократичного суспільства, та впровадження освітніх ініціатив, спрямованих на підвищення критичного мислення громадян у сприйнятті інформації. Розвиток медіа-сфери базується на принципах забезпечення плюралізму та прозорості власності медіа-активів, а також на необхідності запровадження механізмів захисту від монополізації інформаційного простору. З іншого боку, підвищення інформаційної грамотності дозволяє громадянам краще орієнтуватися у складному інформаційному полі та уникати маніпуляцій.

7. Глобальні тренди та міжнародна співпраця. Останнім елементом теоретичних основ державної політики в інформаційній сфері є глобальні тренди та міжнародна співпраця. В умовах глобалізації інформаційні потоки виходять за національні межі, і жодна країна не може самотужки вирішувати всі виклики в інформаційній сфері. Це стимулює розвиток міжнародної співпраці в рамках організацій, таких як НАТО, Європейський Союз та інші. Важливою теоретичною основою міжнародної співпраці є інтеграція національних підходів до інформаційної без-

пеки з глобальними стандартами та практиками.

Таким чином, теоретичні основи державної політики в інформаційній сфері ґрунтуються на комплексному підході до управління інформаційними ресурсами, цифровими технологіями, інформаційною безпекою та розвитком медіа. Ці елементи разом забезпечують створення стійкої і безпечної інформаційної екосистеми, яка відповідає викликам сучасного світу.

Цифрова трансформація в Україні стала одним із ключових пріоритетів державної політики у сфері модернізації економіки та управління, зокрема після 2014 року, коли виникла потреба в прискореній адаптації державних інституцій до сучасних викликів. Поступовий розвиток технологій та збільшення частки цифрових рішень в повсякденному житті громадян відкрили нові можливості для підвищення ефективності державних послуг, прозорості та доступності урядових структур, а також зменшення корупції. Українська держава активно впроваджує ініціативи, що спрямовані на забезпечення цифрової трансформації, яка включає впровадження електронного врядування, розвиток цифрових платформ для надання послуг населенню, а також розвиток цифрової інфраструктури [4].

Однією з найважливіших державних ініціатив у сфері цифрової трансформації стала концепція «Держава в смартфоні», яку було офіційно презентовано у 2019 році. В її основі лежить ідея, що всі адміністративні та урядові послуги мають бути доступними громадянам у режимі онлайн через зручні цифрові платформи, що дозволяє уникати фізичного контакту з бюрократичними структурами і, відповідно, знижує ризик корупційних зловживань. Ключовим інструментом реалізації цієї стратегії став мобільний додаток «Дія», який надав можливість громадянам мати доступ до своїх документів у цифровій формі, таких як паспорт, водійські права та студентський квиток, а також отримувати широкий спектр державних послуг в електронному форматі.

На кінець 2022 року кількість користувачів додатку «Дія» досягла 17 мільйонів, що свідчить про активне залучення населення до цифрових послуг. Завдяки

цьому додатку громадяни можуть реєструвати бізнес, отримувати довідки, подавати заявки на соціальні виплати та навіть оплачувати податки. Це значно спростило взаємодію між громадянами та державними органами, скоротивши бюрократичні процедури і час на отримання необхідних документів. Важливим аспектом стало також впровадження послуги електронного підпису, який дає можливість громадянам і підприємствам підписувати офіційні документи онлайн без необхідності фізичного підпису [5].

Крім впровадження цифрових платформ для надання послуг, важливим елементом цифрової трансформації стала модернізація державних реєстрів та розвиток відкритих даних. Запровадження системи відкритих даних дало можливість підвищити прозорість діяльності органів державної влади, забезпечити доступ до інформації для громадськості та бізнесу, а також покращити антикорупційний контроль. Завдяки цьому громадяни та підприємці мають можливість відслідковувати діяльність урядових структур, отримувати актуальну інформацію про тендери, контракти та витрати державного бюджету. Це стало вагомим кроком у напрямі формування прозорого і підзвітнього суспільства.

Інша важлива ініціатива в рамках цифрової трансформації – це впровадження електронного врядування. Україна активно розвиває сервіси для надання адміністративних послуг в електронному форматі, що дозволяє державним органам надавати швидші, дешевші та зручніші послуги для громадян та бізнесу. У цьому контексті варто згадати про функціонування Єдиного державного веб-порталу електронних послуг, через який можна отримати більше 100 різноманітних послуг – від реєстрації підприємств до подачі заяв на отримання соціальних виплат. Крім того, значно спростилася взаємодія між різними державними структурами, що дозволило зменшити дублювання інформації та помилки в документації, оскільки інформація в реєстрах автоматично синхронізується.

Серед важливих досягнень цифрової трансформації можна також відзначити

розвиток Інтернет-інфраструктури та підключення віддалених регіонів до високошвидкісного Інтернету. Уряд України активно підтримує проекти з розширення доступу до інтернету в сільських районах та малих містах, оскільки доступ до швидкісного інтернету є критично важливим для успішної цифровізації всієї країни. Завдяки цим ініціативам кількість користувачів Інтернету зросла, а також зросла можливість доступу до онлайн-послуг у всіх регіонах України. За даними на 2021 рік, рівень проникнення Інтернету серед українського населення перевищив 75%, і ця цифра продовжує зростати.

Не можна оминати увагою і цифрову освіту, яка є важливою частиною цифрової трансформації. Міністерство цифрової трансформації активно працює над підвищенням рівня цифрової грамотності населення. Запущено ряд освітніх проєктів, таких як «Дія. Цифрова освіта», які надають можливість громадянам отримувати безкоштовні курси з основ цифрової грамотності, безпеки в інтернеті, користування державними послугами онлайн та інших важливих навичок для успішної адаптації до цифрового середовища. Підвищення цифрової грамотності є необхідним для успішної інтеграції громадян до інформаційного суспільства і створення умов для більш активної участі в економічному житті [6].

Таким чином, державні ініціативи України у сфері цифрової трансформації принесли значні досягнення в модернізації державних послуг та підвищенні ефективності державного управління. Програма «Держава в смартфоні», електронне врядування, розвиток відкритих даних та підключення до Інтернету віддалених регіонів значно покращили доступ громадян до державних послуг, підвищили прозорість влади і знизили рівень бюрократії. У майбутньому важливими напрямками продовження цієї політики є розширення цифрових послуг, забезпечення кібербезпеки та інтеграція до світових цифрових ринків, що дозволить Україні стати повноправним учасником глобальної цифрової економіки.

Інформаційна безпека є критично важливим компонентом національної безпеки України, особливо з огляду на постійні

загрози, що виникають в умовах інформаційних війн, кіберзагроз і гібридних атак. В сучасному світі інформація є не тільки засобом передачі даних, а й інструментом впливу на політичні процеси, економічні рішення та суспільну думку. Україна, яка стикається з тривалими агресивними діями з боку Російської Федерації, особливо відчуває необхідність захисту свого інформаційного простору, оскільки після подій 2014 року інформаційна війна стала одним із головних інструментів тиску на українську державність. Тому захист інформаційної інфраструктури та протидія дезінформаційним кампаніям є ключовими завданнями державної політики в інформаційній сфері.

Найбільша зовнішня загроза інформаційній безпеці України походить від Російської Федерації, яка систематично здійснює інформаційні атаки, спрямовані на дестабілізацію внутрішньої ситуації в Україні, дискредитацію української влади та зниження довіри громадян до державних інституцій. Одним із головних інструментів такого впливу є дезінформація – поширення неправдивих або маніпулятивних новин, що мають на меті спотворити уявлення громадян про реальні події, посіяти хаос та дестабілізацію. Російські медіа та платформи використовують фейкові новини, зокрема щодо військового конфлікту на Донбасі, анексії Криму, а також економічних і політичних рішень України. Крім того, значну роль у таких атаках відіграють пропагандистські кампанії, які націлені на формування викривлених уявлень про Україну в очах міжнародної спільноти. Це відбувається через використання медіа, соціальних мереж, блогів і інших інформаційних платформ, що дозволяє Росії поширювати свої нарativi на міжнародному рівні.

До внутрішніх викликів в інформаційній сфері можна віднести низький рівень медіаграмотності серед населення, що робить громадян більш вразливими до дезінформації. Багато українців не мають навичок критичного мислення або недостатньо обізнані щодо того, як перевіряти достовірність інформації, що поширюється через соціальні мережі або медіа. Це створює сприятливі умови для успіху дезінформаційних кампаній, оскільки громадяни легко

піддаються маніпуляціям, що можуть бути частиною гібридної війни. Також існує проблема розповсюдження фейкових новин через соціальні мережі. Відсутність належного контролю за поширенням інформації на таких платформах, як Facebook, YouTube чи Telegram, створює простір для масового розповсюдження фальшивих новин, що впливають на громадську думку. Внутрішня загроза також полягає у відсутності належних інструментів захисту критичної інформаційної інфраструктури на державному рівні, що ставить під загрозу безпеку стратегічних даних.

Окрім дезінформаційних кампаній, Україна стикається з кібератаками на державні органи, підприємства критичної інфраструктури, банки та медіа. Ці атаки можуть мати на меті як пошкодження інфраструктури (наприклад, виведення з ладу державних систем), так і викрадення або модифікацію конфіденційної інформації. За даними кіберполіції України, в останні роки кількість кібератак постійно зростає, причому значну їх частку становлять атаки з боку російських хакерських угруповань, пов'язаних з урядом РФ.

Кібератаки є особливо небезпечними через свою здатність завдавати значної шкоди без необхідності фізичної присутності зловмисників у межах країни. Наприклад, відома атака NotPetya у 2017 році, яка паралізувала роботу багатьох українських підприємств та державних установ, демонструє можливість завдання значних збитків через кіберпростір.

У відповідь на ці виклики українська держава вживає низку заходів, спрямованих на зміцнення інформаційної безпеки та підвищення стійкості до інформаційних загроз. Одним із ключових напрямів державної політики в інформаційній сфері стало впровадження нових законодавчих ініціатив. У 2020 році було ухвалено Закон України «Про захист критичної інформаційної інфраструктури», який визначає правові та організаційні засади захисту найважливіших елементів інформаційної інфраструктури країни. Закон спрямований на посилення захисту державних реєстрів, телекомунікаційних мереж, банківських систем і енергетичних компаній від можливих кібератак.

Крім того, важливим аспектом стало ухвалення закону про медіа, який регулює діяльність медіа-організацій, включаючи цифрові платформи, та спрямований на забезпечення прозорості власності медіа, а також боротьбу з фейковими новинами та дезінформацією. Зокрема, закон зобов'язує медіа забезпечувати достовірність інформації та надає державним органам більше повноважень у боротьбі з пропагандистськими матеріалами.

Для протидії кіберзагрозам було створено низку органів, відповідальних за кібербезпеку на державному рівні. Серед них – кіберполіція, яка займається розслідуванням кіберзлочинів, та Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, що відповідає за захист державних інформаційних ресурсів та мереж. Крім того, для посилення співпраці з міжнародними партнерами Україна стала учасницею кількох міжнародних програм, таких як «Цифровий фонд кібербезпеки НАТО», що надає підтримку у вдосконаленні кіберзахисту країни. Ці ініціативи дозволяють залучати міжнародний досвід у боротьбі з кіберзагрозами, а також забезпечують доступ до нових технологій захисту інформації.

У 2021 році при РНБО було створено Центр протидії дезінформації, основною метою якого є моніторинг інформаційного простору, виявлення та нейтралізація шкідливих інформаційних кампаній, а також розробка рекомендацій для уряду щодо реагування на дезінформаційні загрози. Центр займається аналізом фейкових новин, що поширюються в Україні та за її межами, і оперативно надає інформацію про дезінформацію в медіапросторі [5].

Одним із важливих інструментів протидії дезінформації стало співробітництво з міжнародними організаціями, зокрема з Європейським Союзом та НАТО, які надають експертну і технічну допомогу для покращення механізмів протидії дезінформації та інформаційним атакам.

Важливим напрямом забезпечення інформаційної безпеки є підвищення медіаграмотності населення. Міністерство цифрової трансформації України запустило кілька програм, спрямованих на навчання громадян основам безпечного користу-

вання інформаційними ресурсами, розпізнавання фейкових новин та розвиток критичного мислення. Кампанії на кшталт «Фільтр» пропонують освітні матеріали для широких верств населення, зокрема для студентів та людей старшого віку, що є найбільш вразливими до дезінформації.

Отже, інформаційна безпека України стикається з серйозними викликами, зокрема у вигляді дезінформаційних кампаній, кібератак та внутрішніх загроз, пов'язаних із низьким рівнем медіаграмотності. Водночас держава здійснює низку заходів для посилення своєї стійкості до цих загроз: впроваджуються законодавчі ініціативи, створюються нові структури для захисту інформаційної інфраструктури та розвитку кібербезпеки, а також активно розвиваються програми підвищення медіаграмотності населення. У співпраці з міжнародними партнерами Україна прагне побудувати стійкий та безпечний інформаційний простір, який дозволить їй ефективно протистояти зовнішнім і внутрішнім загрозам та забезпечити національну безпеку в умовах сучасних інформаційних викликів.

Висновки. Трансформація державної політики України в інформаційній сфері є важливим кроком на шляху до зміцнення національної безпеки, економічного розвитку та інтеграції в глобальний інформаційний простір. Україна активно адаптується до викликів сучасного світу, таких як дезінформація, кібератаки та гібридні загрози, що значно впливають на стабільність держави та суспільства. Відповідь на ці виклики полягає у впровадженні масштабних ініціатив із цифрової трансформації, розвитку інформаційної безпеки, а також міжнародної співпраці. Цифровізація, впровадження інноваційних технологій та розвиток електронного урядування дозволяють Україні не лише покращити якість надання державних послуг, але й зробити їх прозорішими та доступнішими для громадян. Такі проекти, як мобільний додаток «Дія» та розвиток системи відкритих даних, значно підвищили ефективність державного управління та скоро-

рти бюрократичні процедури. Водночас боротьба з кібератаками та дезінформацією потребує подальшого розвитку систем кібербезпеки та механізмів протидії пропаганді. Міжнародна співпраця є ключовим елементом у зміцненні інформаційної безпеки України. Партнерство з ЄС, НАТО, ООН та іншими міжнародними організаціями допомагає Україні отримувати необхідну технічну підтримку, обмінюватися досвідом та отримувати доступ до сучасних технологій. Завдяки цій співпраці Україна зміцнює свою кіберстійкість, а також ефективніше протистоїть загрозам дезінформації та пропаганди. У майбутньому важливо продовжувати поглиблювати ці процеси, розширювати міжнародне співробітництво та покращувати цифрову грамотність населення. Це дозволить Україні стати повноправним учасником глобальної цифрової економіки та забезпечити надійний захист свого інформаційного простору.

Список використаної літератури:

1. Грицай В. М., Карпенко О. В. Цифрова трансформація державного управління в Україні: перспективи та виклики. Вісник економічної науки України. 2021. № 3. С. 55–62.
2. Шульга О. І., Мельник Л. М. Забезпечення інформаційної безпеки України: сучасні виклики та шляхи вирішення. Інформаційні технології та кібербезпека. 2020. Т. 18. № 2. С. 112–120. DOI: 10.32620/ІТКВ.2020.18.2.12.
3. Шабунін С. М., Ємельянова О. В. Протидія російській дезінформації: аналіз стратегій та механізмів впливу. Журнал соціальних комунікацій. 2019. № 4. С. 38–45.
4. Дубровська О. П., Лисенко І. А. Міжнародна співпраця України з ЄС та НАТО у сфері кібербезпеки. Сучасні проблеми міжнародних відносин. 2021. № 27. С. 102–109.
5. Глущенко Т. І., Петрова А. С. Медіаграмотність як засіб протидії дезінформації: аналіз українського досвіду. Освіта та суспільство. 2020. № 1. С. 88–94.
6. Офіційний сайт Міністерства цифрової трансформації України. URL: <https://thedigital.gov.ua>

Dimitriev V. V. Transformation of state policy in the information sphere of Ukraine

The article examines the transformation of Ukraine's state policy in the information sphere in the context of modern global challenges, including cyber attacks, disinformation, and information wars. The main focus is on the analysis of key areas of digital transformation, which includes the introduction of e-government, the development of digital services for citizens through projects such as «Diya», as well as ensuring information security. Regulatory and legal initiatives and measures aimed at combating cyber attacks, fake news and propaganda that threaten national security are studied. Special attention is paid to Ukraine's international cooperation with such organizations as the European Union, NATO, and the UN, as well as bilateral cooperation with leading states in the field of cyber security and information space protection. The challenges that Ukraine faced after 2014 and the measures that allowed the country to adapt to new threats in the information sphere were analyzed. Conclusions were made about the importance of further digitization, increasing the level of media literacy of the population and strengthening international cooperation to ensure information stability and national security of Ukraine. The article also emphasizes the role of international cooperation, thanks to which Ukraine receives support in the form of financial resources, technical assistance and expert consultations. In particular, NATO and EU programs make it possible to increase the level of cyber security and integrate the country into the pan-European information security system. It is also important to participate in international initiatives to counter disinformation, which help Ukraine more effectively identify and neutralize information attacks at the national and global levels. Analyzing the information policy of Ukraine, the author concludes that digital transformation, strengthening cyber security and information stability are key components of the state policy strategy. The success of these reforms largely depends on effective cooperation with the international community, the introduction of modern technologies and the constant improvement of the level of digital skills among the population.

Key words: digital transformation, information security, disinformation, cyber security, electronic governance, media literacy, international cooperation, Ukraine, information space, digital technologies.